

Clou la V edició de l'Arpa a l'Horta amb un concert a Grenyana

El concert de cloenda de la 5a edició de l'Arpa a l'Horta va tenir lloc ahir a El Xop (partida de Grenyana), on van intervenir les set alumnes d'enguany, vingudes de França i Escòcia entre altres països. Aquesta cinquena edició ha comptat amb els professors dels anys anteriors, Isabelle Perrin, Maria Lluïsa Ibáñez, Bart Loomans i Berta Puigdemasa.

Avui, a més, tindrà lloc a les 20.00 hores, a l'Església de Sant Llorenç, un concert a càrrec de la intèrpret japonesa Maho Yamamoto, que ha assistit a les quatre anteriors edicions. del Curs Internacional d'Arpa Horta de Lleida.

FOTO: Lídia Sabaté / La cloenda de l'edició d'enguany de l'Arpa a l'Horta ha tingut lloc a la partida de Grenyana

L'exposició 'Diferents mirades', a l'Espai Guinovart

Avui a les 12.30h, tindrà lloc a l'Espai Guinovart la inauguració de l'exposició de Josep Guinovart Diferents mirades, comissariada per la historiadora de l'Art, Lara Vidal i Santorum. És una exposició composta majoritàriament per obres dels seus inicis, en què hi observem la influència de l'estil romànic. No obstant això, també compta amb peces plenes d'històries i anècdotes, experiències que Guinovart va voler perpetuar amb els seus pigments. L'exposició romandrà oberta fins al 12 de febrer de 2017.

VOLTA PEL MÓN AMB LA SEU VELLA

TANIT GONZÁLEZ & JORDI MERCADÉ

Milers de temples i una Seu Vella / 40

BAGAN (MYANMAR/BIRMÀNIA)

La nostra meravellosa experiència de recórrer Birmània amb els monjos budistes va arribar a la seva fi per la impossibilitat d'entrar als turistes a determinades parts del país. Els hem de deixar i ens quedem amb una parella Italiana, amb la Giulia i l'Antonio, amb els quals hem compartit tot el viatge, viatjant en el remolc d'un camió i compartint les curiositats viscudes durant aquells dies de meditació. Amb la complicitat que hem creat, hem decidit seguir plegats la ruta per les zones més turístiques de Birmània, com el llac Inle, la muntanyosa Hsipaw o la meravella de Bagan. Allí els turistes sí que són benvinguts...

Bagan, nomenada la Vall Durada, és un lloc majestuós, impactant. Una àrea de 42 km2 on es van construir més de 4.000 temples budistes durant dos segles. Actualment forma un dels conjunts arqueològics més impressionants del món i un dels més importants d'Indoxina, juntament amb Angkor, a la veïna Cambodja.

Després de recórrer en bicicleta part dels temples, coneixem una família que hi vivia i en cuidava un, tenim una conversa molt interessant i finalment ens conviden a uns cacauets i a entrar a la cripta secreta del temple que estava plena de muricacs. Després de sentir-nos

La Seu Vella i el temple budista

com Indiana Jones, ens hem relaxat veient els rajos de l'espectacular posta de sol il·luminant les parets rogenques dels temples i aprofitem per a fer la Seu Vella a la nostra parella d'italians que viu a Munic.

La Giulia de Anna, de 27 anys, natural de Zoagli (Ligúria) és directora de màrqueting i l'Antonio Mor-dente, nascut fa 30 anys a Altavilla Silentina (Campània), és director de vendes d'una empresa de productes naturals.

Van deixar la feina a Munic per la necessitat de veure quelcom to-

talment diferent i sortir de la quotidianitat; "també és com posar-me a prova, fent coses un tant més difícils fora de la meua zona de confort", ens comenta la Giulia. L'Antonio ens diu que té curiositat per veure com la seva personalitat pot canviar, per conèixer a gent, aprendre coses noves i veure com és la vida en altres indrets.

A la Giulia el que més li crida l'atenció és la torre, i li sorprèn l'alta posició que té respecte a la ciutat. S'imagina que anys enrere no hi havia l'actual Lleida, només la ciutat allí dalt! És un símbol de potència per l'època i suposa que actualment és un símbol per tots els lleidatans. Li recorda a la ciutat de Siena.

A l'Antonio el que més li crida l'atenció son les "puntes" de la tor-

Giulia i Antonio / A Bagan, una parella italiana que viu a Munic

re i el color de la pedra del conjunt monumental del Turó. Al mirar-la sent seguretat pels seus grans murs, són molt dobles i grans, li transmet un gran misticisme, ja que no hi ha gaires finestres i creu que deu entrar poca llum a l'església. Pensa que en el moment d'anar a resar es pot sentir més l'espiritualitat. Li ha fet recordar a la catedral d'Assís que també es troba en la part alta d'un turó.

Després de tantes experiències viscudes amb ells, converses infinites per entendre moltes coses budistes, grans rialles, aventures fent autoestop i inclús una forta intoxicació per menjar fruits silvestres, ens acomiadem amb llàgrimes als ulls, sense encara ser prou conscients del magnífic país com es Birmània, sabent que ens tornarem a veure a Itàlia, a Alemanya, a Catalunya... a la Seu Vella!

AMB EL SUPORT:

La **Mañana**

